Valtioneuvoston asetus

ympäristönsuojelusta annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti

muutetaan ympäristönsuojelusta annetun valtioneuvoston asetuksen (713/2014) 1 ja 2 §, 2 luvun otsikko, 3, 4, 8 ja 9 §, 3 luvun otsikko, 11, 12, 13, 20, 21 ja 23 §, 4 luvun otsikko, 28, 29, 30, 42 ja 43 §, sellaisina kuin niistä ovat 1 ja 2 § asetuksessa 584/2017, sekä

lisätään asetukseen uusi 15 a § seuraavasti:

1 Luku Lupaviranomaisen toimivalta

1 § Valtion ympäristölupaviranomaisessa käsiteltävät lupa-asiat
Valtion ympäristölupaviranomainen ratkaisee ympäristönsuojelulain (527/2014) liitteen 1 taulukossa 1 tarkoitettujen toimintojen ympäristölupa-asiat.

Lisäksi valtion ympäristölupaviranomainen ratkaisee seuraavien ympäristönsuojelulain liitteen 1 taulukossa 2 tarkoitettujen toimintojen ympäristölupa-asiat:
1) metsäteollisuus:
a) kuorellisen puutavaran vesivarasto, jossa pidetään puutavaraa samanaikaisesti vähintään 20 000 m^3, ei kuitenkaan vesivarasto, jossa on suljettu vesienkäsittelyjärjestelmä;
b) suurlastulevyä, lastulevyä tai kuitulevyä valmistava tehdas, jonka tuotantokapasiteetti on vähintään 10 000 m^3 vuodessa taikka vaneria tai muita puulevyjä valmistava tai pinnoittava tehdas, jonka tuotantokapasiteetti on vähintään 10 000 m^3 vuodessa;
c) puun kyllästämö, jonka tuotantokapasiteetti on enintään 75 m^3 vuorokaudessa;
2) metalliteollisuus:
a) rauta- tai terästehdas taikka rautalejeerinkejä valmistava tehdas;
b) muiden kuin rautametallien valssaamo, takomo tai vetämö, ei kuitenkaan kylmäprosessit langanveto, valssaus ja syväveto;
c) rautametallivalimo, jonka tuotantokapasiteetti on vähintään 200 tonnia vuodessa,
d) muu kuin c alakohdassa tarkoitettu valimo tai sulatto, jonka sulatuskapasiteetti on vähintään 200 tonnia vuodessa, sulatettaessa lyijyä tai kadmiumia enintään 4 tonnia vuorokaudessa;
e) rautametallien jalostus suojakäsittelemällä sulalla metallilla;
f) rautametallien kuumavalssaamo tai takomo;
g) laivatelakka;
h) akkutehdas;
3) energian tuotanto:
ydinvoimalaitos;
4) kemianteollisuus:
a) pesuaineita valmistava tehdas, jonka tuotantokapasiteetti on vähintään 50 tonnia vuodessa;
b) kumitehdas, jossa on vulkanointi- tai mastisointiprosessi;
c) mineraaliöljytuotteita valmistava tehdas, jonka tuotantokapasiteetti on vähintään 10 000 tonnia vuodessa;
d) tärkkelysjohdannaisia valmistava tehdas;
e) entsyymitehdas
5) polttoaineiden valmistus taikka kemikaalien tai polttoaineiden varastointi tai käsittely:
a) muiden polttoaineiden kuin hiilen kaasuttaminen tai nesteyttäminen laitoksissa, joiden polttoaineteho on alle 20 megawattia ja joissa valmistetaan polttoainetta vähintään 3 000 tonnia vuodessa;
b) kiinteän, nestemäisen tai kaasumaisen polttoaineen valmistuslaitos, jossa valmistetaan polttoainetta vähintään 5 000 tonnia vuodessa, ei kuitenkaan pellettien puristustoiminta;
c) muu kuin ympäristönsuojelulain liitteen 4 kohdan 2 alakohdassa b tarkoitettu polttonesteiden tai terveydelle tai ympäristölle vaarallisen nestemäisen kemikaalin varasto, jossa voidaan varastoida tällaista kemikaalia vähintään 1 000 m^3, ei kuitenkaan ympäristönsuojelulain liitteen 2 mukaisen rekisteröitävän energiantuotantolaitoksen polttonestesäiliö, voimansiirron suurmuuntaja-asema tai tärkeän tai muun

vedenhankintakäyttöön soveltuvan pohjavesialueen ulkopuolella sijaitseva valmiiksi pakattujen tuotteiden kappaletavaravarasto;
6) orgaanisia liuottimia käyttävä toiminta:
a) pintojen puhdistus orgaanisilla liuottimilla, jotka sisältävät vaaralausekkeella H340, H341, H350, H350i, H351, H360D tai H360F merkittyjä aineita ja seoksia, kun liuottimien kulutus on yli 1 tonni vuodessa, mutta enintään 200 tonnia vuodessa;
b) toiminnat, joissa orgaanisten liuottimien kulutus on yli 50 tonnia vuodessa mutta enintään 200 tonnia vuodessa:
– muu kuin a alakohdassa tarkoitettu pintojen puhdistus;
– ajoneuvojen alkuperäinen maalaus sekä tuotantolaitoksessa että sen ulkopuolella;
– metallin, muovin, tekstiilien, folion ja paperin pinnoitus tai maalaus;
– puupintojen maalaus;
– nahan viimeistely;
– lankalakkaus;
– jalkineiden valmistus;
– puun ja muovin laminointi;
– liimaus;
– seuraavat painatustoiminnat: heatset-rainaoffset -painatus, julkaisusyväpainot, muu syväpaino, fleksopaino, rotaatioseripaino mukaan lukien tekstiilien ja kartongin rotaatioseripaino, laminointi- ja lakkausyksiköt
– kumin jalostus;
c) toiminnat, joissa orgaanisten liuottimien kulutus on yli 25 tonnia vuodessa, mutta enintään 200 tonnia vuodessa:
– jatkuvatoiminen nauhapinnoitus;
– puun kyllästäminen;
d) toiminnat, joissa orgaanisten liuottimien kulutus on yli 50 tonnia vuodessa:
– kylmäoffset- painatustoiminta
– kasviöljyjen sekä eläinrasvojen uutto ja kasviöljyjen jalostustoiminnat;
– maalien, lakkojen, liimojen ja painovärien valmistus;
– lääketeollisuus;
e) laitos, jossa käytetään orgaanisia liuottimia ja jossa niiden kulutus on, kun siitä vähennetään tuotteisiin sitoutuva osuus, vähintään 50 tonnia vuodessa tai vastaava huippukulutus vähintään 100 kiloa tunnissa, mukaan lukien toiminnat, joissa haihtuvia orgaanisia yhdisteitä vapautuu raaka-aineiden sisältämästä ponne- tai paisunta-aineesta;
7) malmien tai mineraalien kaivaminen tai maaperän ainesten otto:
a) kaivostoiminta ja muu kuin ympäristönsuojelulain liitteen 4 kohdassa 3 tarkoitettu koneellinen kullankaivuu;
b) malmin tai mineraalin rikastamo;
c) turvetuotanto ja siihen liittyvä ojitus;
8) mineraalituotteiden valmistus:
a) sementtitehdas;
b) kalkin tuotanto;
c) mineraalivillatehdas, jonka sulatuskapasiteetti on yli 6 000 tonnia vuodessa;
d) lasia tai lasikuitua valmistava tehdas, jonka sulatuskapasiteetti on yli 6 000 tonnia vuodessa;
e) kipsilevytehdas;
9) nahan tai tekstiilien laitosmainen tuotanto tai käsittely:
a) tekstiilikuitujen tai tekstiilien esikäsittelyä tai värjäystä suorittava laitos, jonka käsittelykapasiteetti on vähintään 1 tonni vuorokaudessa;
b) nahkatehdas tai turkismuokkaamo, ei kuitenkaan tuotteiden valmistus valmiiksi käsitellyistä nahoista;
c) kuitukangastehdas;
10) elintarvikkeiden tai rehujen valmistus:
a) panimo, jonka tuotantokapasiteetti on vähintään 5 miljoonaa litraa vuodessa;
b) siiderin ja viinin valmistus käymisteitse, kun tuotantokapasiteetti on vähintään 10 miljoonaa litraa vuodessa;
c) margariinia tai muita kasvi- ja eläinperäisiä rasvoja tai öljyjä valmistava laitos, jonka valmiiden tuotteiden tuotantokapasiteetti on vähintään 15 tonnia vuorokaudessa;
d) rehua tai rehuvalkuaista valmistava tai sekoittava teollinen laitos, jonka valmiiden tuotteiden tuotantokapasiteetti on vähintään 22 500 tonnia vuodessa;

e) eineksiä valmistava laitos, jonka valmiiden tuotteiden tuotantokapasiteetti on vähintään 30 000 tonnia vuodessa;
f) liivatteen valmistus vuodista, nahoista ja luista;
11) eläinsuojat tai kalankasvatus:
a) eläinsuoja, joka on tarkoitettu vähintään 300 lypsylehmälle, 500 lihanaudalle, 600 emolehmälle, yli 750 täysikasvuiselle emakolle, yli 2 000 lihasialle, yli 40 000 munituskanalle tai yli 40 000 broilerille;
b) eläinsuoja, joka on tarkoitettu usealle a kohdassa tai ympäristönsuojelulain liitteessä 3 tarkoitetulle eläinlajille, jonka kokonaiseläinyksikkömäärä liitteen 3 taulukon 1 eläinyksikkökertoimilla laskettuna on vähintään 3000; ja joka ei ole suoraan luvanvarainen a kohdassa mainitun tuotantoeläimen eläinmäärän perusteella;
c) turkistarha, joka on tarkoitettu vähintään 2 800 siitosnaarasminkille tai -hillerille taikka 1 400 siitosnaarasketulle tai –supille taikka muu turkistarha, jonka kokonaiseläinyksikkömäärä liitteen 3 taulukon 1 eläinyksikkökertoimilla laskettuna on vähintään 1200;
d) kalankasvatus- tai kalanviljelylaitos, jossa käytetään vähintään 2 000 kg vuodessa kuivarehua tai sitä ravintoarvoltaan vastaava määrä muuta rehua taikka jossa kalan lisäkasvu on vähintään 2 000 kg vuodessa, taikka kooltaan vähintään 20 hehtaarin luonnonravintolammikko tai lammikkoryhmä;
12) liikenne:
a) pääosin kauppamerenkulun käyttöön tarkoitettu ja kantavuudeltaan yli 1 350 tonnin aluksille soveltuva satama tai lastaus- taikka purkulaituri;
b) lentopaikka, joka on lentoasema;
c) kemikaaliratapiha tai terminaali, jossa siirretään terveydelle tai ympäristölle vaarallisia kemikaaleja kuljetusvälineestä toiseen tai varastoon taikka varastosta kuljetusvälineeseen, ei kuitenkaan kappaletavaran siirtäminen;
13) jätteiden ammattimainen tai laitosmainen käsittely sekä jätevesien käsittely:
a) jätteenpolttolaitos tai jätteen rinnakkaispolttolaitos, johon sovelletaan ympäristönsuojelulain 108–110 §:ää sekä mainitun lain 107 §:n 2 momentin 1 kohdan ja 2 kohdan c, f ja g alakohdan mukainen toiminta;
b) muu kuin ympäristönsuojelulain liitteen 1 taulukon 1 kohdan 13 c alakohdassa tarkoitettu teollisuuden erillinen jätevedenpuhdistamo, jossa käsitellään mainitun liitteen taulukossa 2 tarkoitettujen toimintojen prosessijätevesiä;
c) yhdyskuntajätevesien käsittely ja johtaminen, kun kyse on asukasvastineluvultaan vähintään 100 henkilön jätevesien käsittelemisestä;
d) kaivannaisjätteen jätealue;
e) kaatopaikka, mukaan lukien vähintään 50 000 tonnin vuotuiselle jätemäärälle mitoitettu maankaatopaikka;
f) pilaantumattoman maa-ainesjätteen, betoni-, tiili- tai asfalttijätteen tai pysyvän jätteen muu käsittely kuin sijoittaminen kaatopaikalle, kun käsiteltävä määrä on vähintään 50 000 tonnia vuodessa;
g) laitos tai paikka, jossa käsitellään muualla syntynyttä vaarallista jätettä, ei kuitenkaan 2 §:n 12 kohdan c ja d alakohdassa tarkoitettu toiminta;
h) muu kuin a ja d–g alakohdassa tai 2 §:n 12 kohdan a–e alakohdassa tarkoitettu jätelain (646/2011) soveltamisalaan kuuluvan jätteen käsittely, joka on ammattimaista tai laitosmaista ja jossa käsitellään jätettä vähintään 20 000 tonnia vuodessa;
14) muu toiminta:
a) muu kuin ympäristönsuojelulain liitteen 1 taulukon 1 kohdassa 4 f tarkoitettu lannoitetehdas;
b) öljyn ja kaasun etsintäporaus ja esiintymän hyväksikäyttö sekä muu niihin liittyvä toiminta Suomen aluevesillä ja talousvyöhykkeellä.
Lisäksi valtion ympäristölupaviranomainen ratkaisee ympäristönsuojelulain 115 a §:n 4 momentissa tarkoitettujen ilmoitusmenettelyyn kuuluvien liitteen 4 kohdan 2 alakohdan b ja kohdan 3 toimintoja koskevat asiat, jotka edellyttävät ympäristölupaa 29 a §:n 1 momentin perusteella.

2 § Kunnan ympäristönsuojeluviranomaisessa käsiteltävät lupa-asiat
Kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen toimivallasta käsitellä muut kuin laissa valtion ympäristölupaviranomaiselle erikseen säädetyt lupa-asiat säädetään ympäristönsuojelulain 34 §:n 2 ja 3 momentissa.
Kunnan ympäristönsuojeluviranomainen ratkaisee seuraavien ympäristönsuojelulain liitteen 1 taulukossa 2 tarkoitettujen toimintojen ympäristölupahakemukset, jollei ympäristönsuojelulain 34 §:stä johdu muuta:
1) metsäteollisuus:

muu puunsuojakemikaaleja käyttävä laitos kuin puun kyllästämö, kun laitoksessa käytetään puunsuojakemikaaleja yli 1 tonni vuodessa;
2) metalliteollisuus:
metallien tai muovien pintakäsittely elektrolyyttistä tai kemiallista menetelmää käyttäen käsittelyaltaiden yhteenlasketun tilavuuden ollessa vähintään 5 ja enintään 30 m^3;
3) energian tuotanto:
polttoaineiden polttaminen laitoksessa, jossa on yksi tai useampi polttoaineteholtaan vähintään 20 megawatin kiinteää polttoainetta polttava energiantuotantoyksikkö ja laitosalueen kaikkien energiantuotantoyksiköiden yhteenlaskettu polttoaineteho on alle 50 megawattia;
4) polttoaineiden valmistus taikka kemikaalien tai polttoaineiden varastointi tai käsittely:
a) puuta raaka-aineena käyttävä grillihiilen valmistuslaitos, jossa valmistetaan hiiltä vähintään 3 000 tonnia vuodessa;
b) muu kuin ympäristönsuojelulain liitteen 4 kohdan 2 alakohdassa a tarkoitettu polttonesteiden tai terveydelle tai ympäristölle vaarallisen nestemäisen kemikaalin varasto, jossa voidaan varastoida tällaista kemikaalia vähintään 100 ja alle 1 000 m^3, ei kuitenkaan ympäristönsuojelulain liitteen 2 kohdan 1 mukaisen rekisteröitävän energiantuotantolaitoksen polttonestesäiliö, voimansiirron suurmuuntaja-asema tai tärkeän tai muun vedenhankintakäyttöön soveltuvan pohjavesialueen ulkopuolella sijaitseva valmiiksi pakattujen tuotteiden kappaletavaravarasto;
c) kivihiilivarasto;
5) orgaanisia liuottimia käyttävä toiminta:
laitos, jossa käytetään orgaanisia liuottimia ja jossa niiden kulutus on, kun siitä vähennetään tuotteisiin sitoutuva osuus, vähintään 10 ja alle 50 tonnia vuodessa tai vastaava huippukulutus vähintään 20 ja alle 100 kiloa tunnissa, mukaan lukien toiminnat, joissa haihtuvia orgaanisia yhdisteitä vapautuu raaka-aineiden sisältämästä ponne- tai paisunta-aineesta;
6) malmien tai mineraalien kaivaminen tai maaperän ainesten otto:
a) kivenlouhimo tai sellainen muu kuin maanrakennustoimintaan liittyvä kivenlouhinta, jossa kiviainesta käsitellään vähintään 50 päivää;
b) kiinteä murskaamo tai kalkkikiven jauhatus tai sellainen tietylle alueelle sijoitettava siirrettävä murskaamo tai kalkkikiven jauhatus, jonka toiminta-aika on yhteensä vähintään 50 päivää;
7) mineraalituotteiden valmistus:
seuraavien keraamisten tuotteiden valmistus polttamalla, kun tuotantokapasiteetti on enintään 75 tonnia vuorokaudessa ja/tai uunikapasiteetti on enintään 4 m^3 ja lastauskapasiteetti enintään 300 kg/m^3 uunia kohden:
– keramiikka- tai posliinitehdas, jonka tuotantokapasiteetti on vähintään 200 tonnia vuodessa;
– kevytsoratehdas, jonka tuotantokapasiteetti on yli 3 000 tonnia vuodessa;
8) nahan tai tekstiilien laitosmainen tuotanto tai käsittely:
tekstiilien vesipesula, jonka kapasiteetti on vähintään 1 tonni vuorokaudessa ja jonka jätevesiä ei johdeta kunnalliselle yhdyskuntajätevedenpuhdistamolle tai muu kuin ympäristönsuojelulain liitteen 2 kohdan 4 mukainen rekisteröitävä kemiallinen pesula;
9) elintarvikkeiden tai rehujen valmistus:
a) kalaa tai kalastustuotteita käsittelevä tai jalostava laitos, joka käyttää eläinperäisiä raaka-aineita vähintään 100 tonnia vuodessa ja jonka valmiiden tuotteiden tuotantokapasiteetti on enintään 75 tonnia vuorokaudessa;
b) elintarvike- ja rehuteollisuuden toiminnat, joiden jätevesiä ei johdeta ympäristöluvanvaraiselle jätevedenpuhdistamolle:
b 1) teurastamo, jonka tuotantokapasiteetti on vähintään 5 ja enintään 50 tonnia ruhoja vuorokaudessa;
b 2) lihaa tai lihatuotteita käsittelevä tai jalostava laitos, joka käyttää eläinperäisiä raaka-aineita vähintään 1 000 tonnia vuodessa ja jonka valmiiden tuotteiden tuotantokapasiteetti on enintään 75 tonnia vuorokaudessa;
b 3) perunaa tai juureksia käsittelevä tai niistä tuotteita jalostava laitos, joka käyttää kasviperäisiä raaka-aineita vähintään 2 000 tonnia vuodessa ja jonka valmiiden tuotteiden tuotantokapasiteetti on enintään 300 tonnia vuorokaudessa;
b 4) vihanneksia, öljykasveja, melassia tai mallasohraa käsittelevä tai niistä tuotteita jalostava laitos, joka käyttää kasviperäisiä raaka-aineita vähintään 5 000 tonnia vuodessa ja jonka valmiiden tuotteiden tuotantokapasiteetti on enintään 300 tonnia vuorokaudessa, ei kuitenkaan kylmäpuristettua kasviöljyä valmistava laitos;
b 5) muu kuin b 3 ja b 4 kohdassa tarkoitettu kasviperäisiä raaka-aineita käsittelevä tai niistä tuotteita jalostava laitos, joka käyttää kasviperäisiä raaka-aineita vähintään 10 000 tonnia vuodessa ja jonka valmiiden tuotteiden tuotantokapasiteetti on enintään 300 tonnia vuorokaudessa, ei kuitenkaan kylmäpuristettua kasviöljyä valmistava laitos tai leipomo;

b 6) panimo, jonka tuotantokapasiteetti on vähintään 250 000 mutta alle 5 miljoonaa litraa vuodessa ja enintään 300 000 litraa vuorokaudessa;
b 7) siiderin ja viinin valmistus käymisteitse, kun tuotantokapasiteetti on vähintään 750 000 mutta alle 10 miljoonaa litraa vuodessa ja enintään 300 000 litraa vuorokaudessa;
b 8) muu kuin b 6 ja b 7 kohdassa tarkoitettu virvoitus- tai alkoholijuomia valmistava laitos, kun virvoitus- ja alkoholijuomien tuotantokapasiteetti on yhteensä vähintään 50 miljoonaa litraa vuodessa ja enintään 300 000 litraa vuorokaudessa;
b 9) rehua tai rehuvalkuaista valmistava tai sekoittava teollinen laitos, jonka valmiiden tuotteiden tuotantokapasiteetti on alle 22 500 tonnia vuodessa ja vähintään 15, mutta enintään 75 tonnia vuorokaudessa, jos valmiiden tuotteiden tuotantokapasiteetin eläinperäisen raaka-aineen osuus on vähintään 10 painoprosenttia; muuten enintään 300–(22,5 x A) tonnia vuorokaudessa, kun A on valmiiden tuotteiden eläinperäisen raaka-aineen osuus painoprosentteina;
b 10) jäätelötehdas tai juustomeijeri, jonka valmiiden tuotteiden tuotantokapasiteetti on vähintään 1 000 tonnia vuodessa, mutta enintään 75 tonnia vuorokaudessa, jos valmiiden tuotteiden tuotantokapasiteetin eläinperäisen raaka-aineen osuus on vähintään 10 painoprosenttia taikka muuten 300–(22,5 x A) tonnia vuorokaudessa, kun A on valmiiden tuotteiden eläinperäisen raaka-aineen osuus painoprosentteina;
b 11) eineksiä valmistava laitos, jonka valmiiden tuotteiden tuotantokapasiteetti on vähintään 5 000 ja alle 30 000 tonnia vuodessa, mutta enintään 75 tonnia vuorokaudessa, jos valmiiden tuotteiden tuotantokapasiteetin eläinperäisen raaka-aineen osuus on vähintään 10 painoprosenttia taikka muuten 300–(22,5 x A) tonnia vuorokaudessa ja alle 30 000 tonnia vuodessa, kun A on valmiiden tuotteiden eläinperäisen raaka-aineen osuus painoprosentteina;
b 12) pelkän maidon keräily-, käsittely- tai jalostuslaitos, jossa vastaanotetun maidon määrä on vähintään 100 ja enintään 200 tonnia vuorokaudessa;
b 13) makeistehdas, jonka tuotantokapasiteetti on vähintään 15 tonnia vuorokaudessa;
b 14) mallas-, alkoholi- tai virvoitusjuomien pakkaamo, jonka tuotantokapasiteetti on vähintään 50 miljoonaa litraa vuodessa;
10) eläinsuojat tai kalankasvatus:
a) turkistarha, joka on tarkoitettu vähintään 500 ja alle 2 800 siitosnaarasminkille tai -hillerille taikka vähintään 250 ja alle 1 400 siitosnaarasketulle tai –supille taikka turkistarha, jonka eläinyksikkömäärä ympäristönsuojelulain liitteen 3 taulukon 1 eläinyksikkökertoimilla laskettuna on vähintään 250 ja alle 1200;
11) liikenne:
a) muu lentopaikka kuin lentoasema, ei kuitenkaan pelastustoiminnan helikopterilentopaikka;
b) ulkona sijaitseva moottoriurheilurata;
12) jätteiden ammattimainen tai laitosmainen käsittely sekä jätevesien käsittely:
a) alle 50 000 tonnin vuotuiselle jätemäärälle mitoitettu maankaatopaikka;
b) pilaantumattoman maa-ainesjätteen, betoni-, tiili- tai asfalttijätteen tai pysyvän jätteen muu käsittely kuin sijoittaminen kaatopaikalle, kun käsiteltävä määrä on alle 50 000 tonnia vuodessa;
c) kotitaloudessa tai siihen rinnastettavassa toiminnassa syntyneen vaarallisen jätteen varastointipaikka tai vaarallisiksi jätteiksi luokiteltavien romuajoneuvojen tai käytöstä poistettujen sähkö- ja elektroniikkalaitteiden varastointipaikka, jonka varastointikapasiteetti on enintään 50 tonnia;
d) autopurkamo;
e) laitos, jonka ruhojen tai eläinperäisen jätteen käsittelykapasiteetti on enintään 10 tonnia vuorokaudessa;
f) muu kuin a–e alakohdassa taikka 1 §:n 13 kohdan a ja d–g alakohdassa tarkoitettu jätelain soveltamisalaan kuuluvan jätteen käsittely, joka on ammattimaista tai laitosmaista ja jossa käsitellään jätettä alle 20 000 tonnia vuodessa;
13) muu toiminta:
a) muu kuin ympäristönsuojelulain liitteen 4 kohdassa 7 tarkoitettu ulkona sijaitseva ampumarata;
b) pysyvä, ulkona sijaitseva laitosmainen suihkupuhalluspaikka;
c) krematorio tai lemmikkieläinten polttolaitos.
Kunnan ympäristönsuojeluviranomainen käsittelee myös ympäristönsuojelulain 27 §:n 2 momentin 2 kohdassa tarkoitetun jätevesien johtamista koskevan lupa-asian ja 3 kohdassa tarkoitetun kohtuutonta haittaa naapuruussuhteissa aiheuttavan toiminnan lupa-asian sekä 28 §:ssä tarkoitetun pohjavesialueelle sijoittuvan toiminnan lupa-asian, jollei ympäristönsuojelulain 34 §:stä johdu muuta sekä 115 a §:n 4 momentissa tarkoitettujen ilmoitusmenettelyyn kuuluvien muiden kuin liitteen 4 kohdan 2 alakohdan b ja kohdan 3 toimintoja koskevat asiat, jotka edellyttävät ympäristölupaa 29 a §:n 1 momentin perusteella.

2 luku

Lupahakemus ja ympäristönsuojelulain 10 a luvun mukainen ilmoitus (*ilmoitus)*

3 § Lupahakemuksen ja ilmoituksen sisältö

Lupahakemuksessa ja ilmoituksessa on oltava:

1) hakijan yksilöinti- ja yhteystiedot sekä laitoksen nimi, toimiala ja sijaintipaikka;
2) tiedot kiinteistöstä ja sillä sijaitsevista laitoksista ja toiminnasta sekä näiden haltijoista;
3) yleiskuvaus toiminnasta sekä yleisölle tarkoitettu tiivistelmä lupahakemuksessa ja ilmoituksessa esitetyistä tiedoista;
4) lupaharkinnan ja ilmoitusta koskevan päätösharkinnan kannalta tarpeelliset tiedot toiminnan tuotannosta, prosesseista, laitteistoista, rakenteista ja niiden sijainnista;
5) tiedot toiminnan sijaintipaikasta ja sen ympäristöolosuhteista;
6) tiedot toiminnan päästöjen laadusta ja määrästä veteen, ilmaan ja maaperään sekä toiminnan aiheuttamasta melusta ja tärinästä;
7) tiedot syntyvistä jätteistä ja jätelain 5 §:ssä tarkoitetuista sivutuotteista sekä niiden ominaisuuksista ja määrästä;
8) arvio toiminnan vaikutuksista ympäristöön;
9) toiminnan suunniteltu aloitusajankohta;
10) selvitys toiminnan sijaintipaikan rajanaapureista sekä muista asianosaisista, joita toiminta ja sen vaikutukset erityisesti saattavat koskea.

Lisäksi lupahakemuksessa ja ilmoituksessa on oltava, jos se on toiminnan luonne ja vaikutukset huomioon ottaen päätösharkinnan kannalta tarpeellista:

1) käytettävissä olevat tiedot ympäristön laadusta;
2) tiedot käytettävistä polttoaineista ja niiden varastoinnista, säilytyksestä ja kulutuksesta sekä käytettävästä tai tuotettavasta energiasta ja veden käytöstä;
3) tiedot käytettävistä raaka-aineista, kemikaaleista ja muista tuotantoon käytettävistä materiaaleista sekä niiden varastoinnista, säilytyksestä ja kulutuksesta;
4) arvio energian ja materiaalien käytön tehokkuudesta;
5) arvio toimintaan liittyvistä riskeistä, onnettomuuksien estämiseksi suunnitelluista toimista sekä toimista häiriötilanteissa taikka arvion sisältävä ympäristönsuojelulain 15 §:n mukainen varautumissuunnitelma;
6) yksilöidyt tiedot toiminnan päästölähteistä ja niiden päästöistä sekä melutasosta;
7) arvio parhaan käyttökelpoisen tekniikan soveltamisesta suunnitellussa toiminnassa;
8) selvitys päästöjen vähentämistä ja puhdistamista koskevista toimista;
9) selvitys maaperän ja pohjaveden suojelemista koskevista toimista ja pilaantumisriskin perusteella tehtävä arvio maaperän ja pohjaveden tarkkailutarpeesta ja mahdollisen määräajoin toteutettavan tarkkailun aikavälistä;
10) tiedot veden hankinnasta ja viemäröinnistä;
11) tiedot liikenteestä ja liikennejärjestelyistä;
12) selvitys suunnitelluista toimista jätteiden määrän ja haitallisuuden vähentämiseksi, jätteiden hyödyntämiseksi ja loppukäsittelemiseksi jätelain 8 §:n mukaisesti, jätteiden keräyksestä ja kuljetuksesta sekä siitä, mihin jätteet on tarkoitus toimittaa hyödynnettäviksi tai loppukäsiteltäviksi;
13) selvitys mahdollisesta ympäristöasioiden hallintajärjestelmästä;
14) tiedot toiminnan seurannasta ja tarkkailusta, ympäristöön kohdistuvien päästöjen ja niiden vaikutusten tarkkailusta sekä käytettävistä mittausmenetelmistä ja -laitteista, laskentamenetelmistä ja niiden laadunvarmistuksesta.

Jos hakemus koskee direktiivilaitoksen toimintaa, hakemuksessa on aina oltava 2 momentissa tarkoitetut tiedot. Lisäksi direktiivilaitoksen lupahakemuksessa on oltava:

1) tieto laitoksen pääasiallisesta toiminnasta, jos laitoksella harjoitetaan useita ympäristönsuojelulain liitteen 1 taulukon 1 mukaisia toimintoja;
2) kuvaus tekniikoista, joilla pyritään ehkäisemään laitoksen aiheuttamat päästöt tai vähentämään niitä;
3) tiivistelmä hakijan tarkastelemista tekniikoiden ja toimenpiteiden päävaihtoehdoista;
4) tarvittaessa perusteltu esitys ympäristönsuojelulain 78 §:n mukaisten lievempien päästöraja-arvojen soveltamiseksi;
5) selvitys merkityksellisten vaarallisten aineiden käytöstä ja syntymisestä toiminnassa sekä arvio perustilaselvityksen laatimistarpeesta.

Luvan hakijan tai ilmoituksen jättäjän on ilmoitettava käsityksensä siitä, miltä osin hakemus tai ilmoitus sisältää salassa pidettäviä tietoja. Salassa pidettävät tiedot on esitettävä erillisessä liitteessä, jos se on mahdollista.

4 § Hakemukseen ja ilmoitukseen liitettävät tiedot
Hakemukseen tai ilmoitukseen on liitettävä tarpeen mukaan:
1) muut myönnetyt luvat ja mahdollinen sopimus yleiseen tai toisen viemäriin liittymisestä ja hakemuksessa tarkoitettujen jätevesien johtamisesta;
2) ajan tasalla oleva mittakaavaltaan riittävän tarkka kartta, josta ilmenee toiminnan sijainti, mahdolliset päästöjä aiheuttavat kohteet sekä toiminnan haitallisten vaikutusten arvioimiseksi olennaiset kohteet ja asianosaisten kiinteistöt;
3) asemapiirros, josta ilmenee rakenteiden ja ympäristön kannalta tärkeimpien prosessien ja päästökohtien sijainti;
4) prosessikaavio, josta ilmenee olennaiset päästölähteet;
5) vaarallisten kemikaalien ja räjähteiden käsittelyn turvallisuudesta annetussa laissa (390/2005) tarkoitettu suuronnettomuuden vaaran arvioimiseksi laadittu selvitys tai ympäristönsuojelulain 115 §:ssä tarkoitettu sisäinen pelastussuunnitelma;
6) ehdotus tarkkailun järjestämiseksi.
Velvollisuudesta liittää hakemukseen tietoja ympäristövaikutusten arviointimenettelystä ja luonnonsuojelulain (1096/1996) 65 §:ssä tarkoitetusta arvioinnista säädetään ympäristönsuojelulain 39 §:ssä. Velvollisuudesta liittää direktiivilaitoksen hakemukseen perustilaselvitys säädetään ympäristönsuojelulain 82 §:ssä ja velvollisuudesta liittää nimelliseltä sähköntuotantoteholtaan vähintään 300 megawatin polttolaitoksen toiminnan aloittamista koskevaan hakemukseen hiilidioksidin talteenottoa koskevia tietoja ympäristönsuojelulain 100 §:ssä.

8 § Toiminnan muuttamista koskeva hakemus ja ilmoitus
Jos toimintaa muutetaan siten, että siihen on haettava lupa ympäristönsuojelulain 29 §:n tai tehtävä ilmoitus 115 a §:n perusteella, lupahakemuksessa tai ilmoituksessa on oltava:
1) tieto siitä, miten muutos vaikuttaa toimintaan sekä sen ympäristövaikutuksiin;
2) 3–7 §:ssä vaadituista tiedoista ja selvityksistä vain ne, jotka koskevat toiminnan muutosta ja sen ympäristövaikutuksia.

9 § Määräaikaisen luvan tai ilmoituksen uudistaminen
Jos lupa tai ilmoitus on myönnetty määräajaksi ja siinä on samalla määrätty ympäristönsuojelulain 87 §:n nojalla, että uuden luvan tai ympäristönsuojelulain 115 d §:n mukaisen päätöksen *(ilmoituspäätös)* saamiseksi on ennen määräaikaisen luvan tai ilmoituspäätöksen voimassaoloajan päättymistä haettava lupaa tai jätettävä ilmoitus, hakemuksessa tai ilmoituksessa on oltava tarpeellisin osin 3–7 §:ssä vaaditut tiedot ja selvitykset.

3 luku
Lupahakemuksen ja ympäristönsuojelulain 10 a luvun mukaisen ilmoituksen käsittely sekä lupa- ja ilmoituspäätös

11 § Kuulutus lupahakemuksesta ja ilmoituksesta sekä asiakirjojen nähtävilläpito
Lupahakemuksesta ja ilmoituksesta on kuulutettava sen jälkeen kun asia on riittävän yksityiskohtaisesti selvitetty. Lupahakemusta ja ilmoitusta koskevasta kuulutuksesta on käytävä ilmi ainakin:
1) asian luonne;
2) hakijan yksilöinti- ja yhteystiedot;
3) kuvaus toiminnasta;
4) toiminnan sijoittamispaikka;
5) tiedot olennaisista päästöistä ja syntyvistä jätteistä;
6) tieto asian ratkaisevasta viranomaisesta ja siitä, keneltä asiasta saa lisätietoja;
7) tieto siitä, missä ja mihin ajankohtaan asti hakemusasiakirjat pidetään nähtävillä;
8) tieto muistutusten ja mielipiteiden jättämiseksi;
9) tieto mahdollisesta julkisesta kuulemistilaisuudesta;
10) tieto mahdollisista lupahakemuksen johdosta käytävistä Suomen ja muun Euroopan unionin jäsenvaltion välisistä neuvotteluista, jotka koskevat toiminnasta aiheutuvia valtioiden rajat ylittäviä vaikutuksia;
11) tieto siitä, sovelletaanko hankkeeseen ympäristövaikutusten arviointimenettelyä.

Jos lupaa on haettu ympäristönsuojelulain 41 §:ssä tarkoitettuihin
toimintoihin erillisillä hakemuksilla, niistä voidaan kuuluttaa yhteisesti
yhdellä kuulutuksella.
Hakemusasiakirjat on toimitettava kuntaan pidettäviksi nähtävinä kuulutuksessa mainitussa paikassa. Kunnan suostumuksesta asiakirjat voidaan toimittaa sähköisessä muodossa.

12 § Lupahakemuksesta ja ilmoituksesta pyydettävät lausunnot
Kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen on pyydettävä hakemuksesta lausunto elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselta, jos ympäristölupa-asia koskee toiminnan sijoittumista tärkeälle tai muulle vedenhankintakäyttöön soveltuvalle pohjavesialueelle.
Viranomaisen on pyydettävä lausunto ympäristönsuojelulain 42 §:ssä tarkoitettujen tahojen lisäksi:
1) lentoaseman ympäristölupa-asiassa liikenne- ja viestintäministeriöltä;
2) kaivostoimintaa koskevassa ympäristölupa-asiassa kaivosviranomaiselta;
3) vaarallisten kemikaalien laajamittaista käsittelyä ja varastointia koskevassa ympäristölupa- tai ilmoitusasiassa Turvallisuus- ja kemikaalivirastolta.
Lisäksi lausunto on pyydettävä puolustusministeriöltä, jos lupa-asia tai ilmoitus koskee puolustusvoimia, ja sisäministeriöltä, jos lupa-asia tai ilmoitus koskee Rajavartiolaitosta, ja:
1) raskaiden aseiden tai räjähteiden käyttöä koskevassa asiassa harkitaan ympäristönsuojelulain 50 §:n 1 momentin soveltamista;
2) lentopaikkaa koskevassa asiassa harkitaan ympäristönsuojelulain 50 §:n 2 momentin soveltamista.
Lupaviranomaisen velvollisuudesta pyytää patoturvallisuusviranomaisen lausunto jätepatoa tai muuta patoa koskevassa asiassa säädetään patoturvallisuuslain (494/2009) 9 §:ssä. Velvollisuudesta pyytää pelastusviranomaisen ja patoturvallisuusviranomaisen lausunto sisäisestä pelastussuunnitelmasta säädetään kaivannaisjätteistä annetun valtioneuvoston asetuksen 5 §:n 3 momentissa.
Sosiaali- ja terveysministeriö antaa tarvittaessa lausuntoja periaatteellisesti tärkeistä terveyshaitan arvioimiseksi tarpeellisista seikoista ja maa- ja metsätalousministeriö periaatteellisesti tärkeistä eläintautien leviämisvaaran arvioimiseksi tarpeellisista seikoista.

13 § Lupa-asian ja ilmoituksen käsittely
Asian käsittelystä ilman aiheetonta viivytystä säädetään hallintolain (434/2003) 23 §:ssä ja viranomaisten välisestä yhteistyöstä mainitun lain 10 §:ssä. Viranomaisen on lupahakemusta tai ilmoitusta käsitellessään huolehdittava erityisesti tarvittavasta yhteydenpidosta niihin viranomaisiin, jotka samanaikaisesti käsittelevät toiminnan muita lupa-asioita ja suunnitelmia.
Viranomaisen velvollisuudesta huolehtia asian riittävästä ja asianmukaisesta selvittämisestä säädetään hallintolain 31 §:ssä. Viranomainen voi lupa- tai ilmoitusasian selvittämiseksi tarvittaessa järjestää neuvotteluja asianomaisen valvontaviranomaisen ja myös hakijan kanssa. Asian selvittämiseksi voidaan lisäksi järjestää yleisön kuulemistilaisuus, jossa voidaan esittää muistutuksia ja mielipiteitä. Katselmuksen toimittamisesta asian selvittämiseksi säädetään hallintolain 38 §:ssä.

15 a § Ilmoituspäätöksen sisältö
Ilmoituksessa ja sen liitteissä ilmoitetut toiminnanharjoittajaa sitovat tiedot liitetään osaksi ilmoituspäätöstä.
Ilmoituspäätöksestä on käytävä ilmi:
1) ilmoittajan yksilöintiä koskevat tiedot ja yhteystiedot;
2) ilmoituksen käsittelemisen peruste;
3) asian vireilletulo ja käsittely;
4) tiivistelmä toiminnasta ja sen laajuudesta;
5) asian ratkaisu ja miten lausunnot, muistutukset, mielipiteet ja vastineet on otettu ratkaisussa huomioon;
6) myönteisen ilmoituspäätöksen edellytysten varmistamiseksi annettavat ja valvonnan kannalta tarpeelliset määräykset sekä määräykset toiminnan ja sen vaikutusten seurannasta ja tarkkailusta, sisältäen tarvittavat määräykset päästöraja-arvojen noudattamisen arvioimiseksi;
7) tarvittavat määräykset sellaisista ympäristön pilaantumisen vaaraa ehkäisevistä toimenpiteistä, jotka liittyvät toiminnan käynnistämiseen, huoltoihin, vahinkoihin, väliaikaiseen toiminnan pysäyttämiseen ja lopulliseen toiminnan lakkauttamiseen;
8) liitteen 1 mukaisia aineita koskevat päästöraja-arvot ja muut päästömääräykset, jos näitä aineita voi päästä ympäristöön tai vesihuoltolaitoksen viemäriin sellaisia määriä, että toiminnasta voi aiheutua ympäristön pilaantumisen vaaraa tai haittaa vesihuoltolaitoksen toiminnalle;
9) ilmoituspäätöksen voimassaolo;

10) käsittelymaksu.
Ilmoituspäätöksessä on lisäksi mainittava, mitä ympäristönsuojelulain 70 §:n 2 momentissa säädetään ilmoituspäätökseen sisältyvän määräyksen ja valtioneuvoston asetuksen välisestä suhteesta. Jos lailla tai valtioneuvoston asetuksella on säädetty toiminnan ympäristönsuojeluvaatimuksista, ilmoituspäätökseen sisältyvissä määräyksissä ei ole tarpeen toistaa näitä vaatimuksia. Lisäksi ilmoituspäätöksestä on tarvittaessa käytävä ilmi mitä 15 §n 2-4 momentissa on muutoin säädetty päätöksen sisällöstä.

20 § Toiminnan muuttamista koskevan lupa- ja ilmoituspäätöksen sisältö
Jos toimintaa muutetaan ja siihen on haettava lupa ympäristönsuojelulain 29 §:n perusteella, lupapäätöksestä on käytävä ilmi tarpeellisin osin 14–19 §:ssä säädetyn lisäksi, miten muutos vaikuttaa toiminnan kokonaisuuteen, sekä perusteltu ratkaisu siitä, miten aiemmin myönnettyä lupapäätöstä muutetaan.

Jos toimintaa muutetaan ja siitä on tehtävä ilmoitus ympäristönsuojelulain 115 a §:n perusteella, ilmoituspäätöksestä on käytävä ilmi 15 a §:ssä säädetyn lisäksi, miten muutos vaikuttaa toiminnan kokonaisuuteen ja miten aiemmin myönnettyä päätöstä muutetaan. Lisäksi kumoutuvasta luvasta tai ilmoituksesta on siirrettävä uuteen ilmoituspäätökseen olemassa olevaa toimintaa edelleen koskevat tarpeelliset määräykset ja perusteltava määräyksiin mahdollisesti tehtävät muutokset.

21 § Luvan ja lupamääräysten tarkistamista koskevan lupapäätöksen sisältö
Jos aiemmin myönnettyä lupaa tai lupamääräyksiä on tarkistettava ympäristönsuojelulain 81 §:n mukaisesti, lupapäätöksestä on käytävä ilmi tarpeellisin osin 14–19 §:ssä säädetyt seikat luvan myöntämisen edellytyksiä koskevaa harkintaa lukuun ottamatta. Päätöksestä on käytävä ilmi hakemukseen liittyvien selvitysten sisältö sekä perusteltu ratkaisu siitä, miltä osin lupamääräyksiä muutetaan, sekä uudet määräykset perusteluineen.

23 § Lupa- ja ilmoituspäätöksen lähettäminen viranomaisille
Sen lisäksi, mitä ympäristönsuojelulain 85 §:ssä ja 115 e §:ssä säädetään, valtion ympäristölupaviranomaisen on lähetettävä lupa- tai ilmoituspäätös sähköisesti tiedoksi Suomen ympäristökeskukselle.

4 luku
Kertaluonteisia toimintoja koskevat ilmoitusmenettelyt

5 luku
Valvonta ja seuranta

28 § Valvontasuunnitelma
Ympäristönsuojelulain 168 §:ssä tarkoitetussa valvontasuunnitelmassa on oltava:
1) yleisluontoinen arvio ympäristön pilaantumisen riskeistä suunnitelmaan kuuluvalla alueella;
2) tieto viranomaisen valvontavastuulle kuuluvista luvanvaraisista, ympäristönsuojelulain 10 a luvun mukaisesti ilmoituksenvaraisista *(ilmoituksenvarainen)* ja rekisteröitävistä toiminnoista luettelona tai erillisenä sähköisenä rekisterinä;
3) kuvaus menettelystä valvontaohjelman laatimiseksi;
4) tieto siitä, miten ympäristöriskien arviointi tehdään, mitä perusteita siinä käytetään ja miten se ohjaa valvontaohjelman laatimista ja valvontaa;
5) tieto siitä, käytetäänkö määräaikaistarkastusten järjestämisessä otantamenettelyä, miltä osin otantaa käytetään ja mitkä ovat otannan laatimisen perusteet;
6) kuvaus ympäristönsuojelulain 169 §:n mukaisten tarkastusten vireilletulosta ja käytöstä; jos viranomaisella ei ole asiasta tarkempaa ohjeistusta, viittaus ympäristönsuojelulain 169 ja 186 §:n mukaisiin menettelyihin on riittävä;
7) tieto valvonnan voimavaroista henkilötyövuosina ja muina valvontaa kuvaavina tunnuslukuina;
8) kuvaus viranomaisten välisestä yhteistyöstä valvonnassa.

29 § Määräaikaistarkastukset ja riskinarviointi
Määräaikaistarkastusten tiheys on määritettävä ympäristöriskien järjestelmällisen arvioinnin perusteella. Valtion valvontaviranomaisen on käytettävä arvioinnissaan ainakin seuraavia perusteita:
1) toiminnan mahdolliset ja tosiasialliset vaikutukset ihmisen terveyteen ja ympäristöön ottaen huomioon päästötasot ja -tyypit, onnettomuusriski sekä paikallisen ympäristön herkkyys;

2) ympäristönsuojelulain ja sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten, etenkin lupa- ja ilmoituspäätöksiin sisältyvien määräysten, noudattaminen toiminnassa;
3) toiminnanharjoittajan osallistuminen ympäristöasioiden hallinta- ja auditointijärjestelmään;
4) muu laitosta koskeva valvonta, jos se vastaa osittain tai kokonaan tämän lain mukaista valvontaa.

30 § Valvontaohjelma
Ympäristönsuojelulain 168 §:n mukaisessa valvontaohjelmassa on oltava:
1) suunnitelma ohjelmakaudella toteutettavista eri tyyppisten luvanvaraisten, ilmoituksenvaraisten ja rekisteröitävien toimintojen määräaikaistarkastuksista;
2) tiedot muista kuin 1 kohdassa tarkoitetuista säännöllisen valvonnan toimenpiteistä;
3) kuvaus edellisen kauden valvontaohjelman tavoitteiden toteutumisesta.

6 luku
Erinäiset säännökset

42 § Vesihuoltolaitoksen viemäriin johdettavista päästöistä määrääminen ympäristöluvassa ja ympäristönsuojelulain 10 a luvun mukaisessa ilmoituspäätöksessä
Ympäristöluvassa ja ilmoituspäätöksessä on annettava tarpeelliset päästöraja-arvot ja muut päästömääräykset vesihuoltolaitoksen viemäriin johdettaville teollisuusjätevesille ja muille vesille, jos ne sisältävät liitteessä 1 tarkoitettuja aineita, sen varmistamiseksi, että jätevedet esikäsitellään asianmukaisesti ja päästöjä tarkkaillaan. Viranomaisen on lupa-tai ilmoitusasiaa käsiteltäessä kuultava vesihuoltolaitosta.

43 § Ympäristönsuojelun tietojärjestelmään erikseen tehtävät merkinnät
Valtion valvontaviranomaisen on talletettava ympäristönsuojelun tietojärjestelmään tieto ympäristönsuojelulain 171 §:n nojalla myöntämästään oikeudesta tarkkailuun toisen alueella, jos oikeus on voimassa yli vuoden tai toistaiseksi. Tieto on talletettava kohdekiinteistön käyttöoikeutta koskevana merkintänä siten, että se on helposti löydettävissä. Lisäksi valvontaviranomaisen on mahdollisuuksien mukaan huolehdittava siitä, että järjestelmään merkitään vastaavin tavoin myös ympäristölupa- tai ilmoituspäätöksessä perustettu tarkkailuoikeus.

———

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2019.

LUONNOS